

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol
Schulder București, strada Șelar, 10.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss
Bernat „la loterie”.

Nicolae Cristea.

O boală grea de abia câteva zile a răsturnat astăzi dimineață din șirul luptătorilor noștri naționali pe unul dintre cei mai faini, pe bătrânul asesor consistorial Nicolae Cristea. Cu ochii înrouați de lacrimi, partidul național român își pleacă steagul de doliu în fața cociugului vrednicului soț de luptă și de suferință, trecut atât de repentin la cele eterne.

Ce necruțătoare-i soartă! Cum se depărtează rînd pe rînd din mijlocul nostru aceia, care în zilele de restriște și numai rar de seninătate, au fost entuziaștii conducători ai mult obiditului popor român, condamnat să sufere martirajul unei tiranii politice...

Ori-cât vederile politice au diferințat din timp în timp pe aceia, cari din viață ideal de luptă națională și-au făcut; stă mai presus de toate, că din generația ce se trece nimenea n'a intrat pe regretatul Nicolae Cristea în iubirea și devotamentul față de mult încercatul seu neam. Pletele lui cărunte erau par'că o statornică dovadă a suferințelor ce a trebuit să îndure, pentru-că inima lui a fost încălzită numai de focul dragostei de neam și sufletul lui idealist numai de înălțarea poporului a fost setos...

Cine va răsfol pe viitor istoria luptelor noastre de un jumătate secol încoace, pe fiecare pagină va găsi numele lui Nicolae Cristea, înocadit în neperitoare merite și fapte săvîrșite pentru progresul și ridicarea națiunii sale la treapta ce i-se cuvine în șirul popoarelor moderne.

N'a existat mișcare politică culturală ori socială, la care mult regretatul Cristea să nu fi contribuit cu cele mai nobile forțe ale sufletului seu entuziasat. A suferit nevoile și durerile vieții și din temnița maghiară parte și-a luat și el, alături de atția vrednici soți de suferință și martiraj. ... *Memorandul și temnița din Vaf...* Persecuțiunile îndurate apoi chiar și din partea a lor sei, pentru-că firm a rămas în caracter și convingeri până ce și-a respirat ultimul suflu de viață...

Dormi în pace, nobil și neobosit defunct! Sufletul tău depărtat în serele senine, unde dreptii află mângăiere și răsplăt pentru suferințele îndurate în viață, să se consoleze, știind, că po-

porul român întreg își pleacă genunchiul spre catafaloul ce închide rămășițele tale pămîntești, și lacrimi de recunoștință varsă la auzul știrii despre neașteptata și repentina ta depărtare dintre noi. Memoria ta va fi vecinic vie în inima noastră, ear' viața ta plină de cea mai intensivă activitate va servi întotdeauna de un strălucit model pentru toți aceia, cari viața lor altarului națiunii vor să și-o închine...

Consistorul arhiepiscopal se întrunește astăzi după amiază în ședință plenară extraordinară, pentru-că să iee decisiunile referitoare la participarea și înmormântarea regretatului asesor N. Cristea.

Redacțiunea ziarului nostru, Consistorul, „Telegraful Român” și „Reun. sod. rom.” au arborat drapeluri de doliu din acest incident dureros.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, cu considerare la învechi neperitoarele merite, ce decedatul le-a avut pentru întemeierea clasei noastre de mijloc peste tot și pentru Reuniunea sodalilor, al cărei întemeietor, prim-preșident și president onor pe viață a fost, a luat următoarele hotărîri: Pe casa Reuniunii să se arboreze steagul cernit, comitetul prin o deputațiune să exprime admirația înfrățitei familii condolențele sale și să depună o coroană pe cociug, să tipărească în numele Reuniunii anunțuri funebrele și în fine ca Reuniunea să participe corporativ, sub steagul cernit al ei, la înmormântare.

Unele date biografice vom da în numărul proxim.

Sibiu, 7 Februarie 1902.

Wolf. După-cum anunță foile vieneze, partidul pangerman într-una din ultimele ședințe a votat neîncredere laimosului deputat Wolf, reprobând purtarea acestuia față de Schönerer și față de partid.

Situația în Torontal. Ancheta lui Kaffka făcută în Torontal s'a terminat. Ministrul de interne a ordonat cercetare disciplinară în douăsprezece cazuri. Afară de acelea în douăzeci și nouă de cazuri a îndrumat comisia administrativă să pornească cercetare. Dintre aceste cazuri multe compromis antisăi comunale întregi. Întreg comitatul e restaurat. Fișpanul Rónay Ienő a abzis. Seria nelegiuirilor, abuzurilor și pun-gășilor comise în administrarea acestui comitat e îngrozitoare. Prim ministrul

titole prin reviste și prin jurnale germane din Austria și din Germania volumele: „In der Marmaros. München 1885”; „Das Wäckerhaus von Suligul” und andere Karpentengehichten. München 1885; „Herr Esecutor Brandhüber. Komischer Roman aus Siebenbürgen. „Manheim 1891” și „Führer durch Temesvár. Würzburg 1888”, cari de asemenea ne privesc mai deaproape, fiindcă se refer la țeri locuite de noi sau la stări de lucruri trăite de noi.

În afară de aceste lucrări, Bergner a mai scris o serie de studii despre diverse chestiuni de interes omenesc.

Atât în scrierile sale despre Români, cât și în raporturile sale cu Românii, bărbatul acesta erudit și generos s'a arătat totdeauna animat de sentimentele nobile ale iubirii de oameni și ale iubirii de adevăr. A desoris ceea ce a văzut și adevărul ceea ce era adevărul. Și la noi în Ardeal și în România, el a devenit repede simpatic celor cu cari a venit în contact. Și a venit în contact cu oameni de seamă. La noi, a cunoscut la Sibiu pe conducătorii politici din vremea Memorandului și a încheiat cu unii dintre dinții prietenie intimă. Ear' în România, l'a cunoscut însuși Regele și un număr de oameni politici și de oameni de literă. Între

Szék a luat chestiunea foarte sever și e firm hotărît să curățe radical comitatul de toți mișei. — Numai înainte. Să iee toate comitetele în gir!

REVIZUIREA LEGII DE NAȚIONALITATE. Partidul konsuthist a luat hotărîrea, că încă în decursul discuției budgetare să prezinte camerei un proiect de rezoluțiune referitor la revizuirea legii de naționalitate.

Casa magnatilor a ținut ședință. Contele Eszterházy János a adresat o interpelație în chestiunea invasiunii Jidovilor în Ungaria-de-nord. Ministrul-președinte Szék Kálmán declară, că acțiunea pornită în interesul populației din ținuturile superioare a dat rezultate. Guvernul nu este condus decât de motive economice, nu confesionale. În părțile de sus se va organiza poliția de stat și se va revizui legea domiciliului. La desbaterea legii despre casierile comitatene vorbeste contra contele Zichy Náador, cărui li răspunde Szék. Legea s'a votat.

Pentru limbă. Mișcarea începută de Polonii din Posen a trecut și la cei din Rusia. Studenții poloni dela gimnaziul din Siedlce au rupt în bucăți manualele rusești de religioasă și pretind, că în viitor studiul religiei să li-se propună în limba polonă. Au spart ferestrele gimnaziului și au atacat chiar și pe director. În Zamosce, Wilna și Biala, studenții gimnaziști de asemenea au provocat pe profesorul de religie să țină prelegere în limba lor maternă. Autoritățile rusești au luat cele mai estinsă măsuri pentru-că să înăbușească mișcarea entuziastei tinerimi.

Alegere. Marți s'a ținut alegerea de deputat în cercul Gherlei. Retrăgându-se candidatul Gajzágó Ferencz în decursul votării, a fost proclamat ales contele Karácsonyi Aladár.

Din dietă. În ședința de Mercuri, camera ungară a continuat desbaterea asupra bugetului. Deputatul Băi-de-Criș, Hollaky Imre, s'a ocupat de chestiunea naționalităților.

Salută apropierea lor și enunță, că naționalitățile ar trebui să ia în considerare, că și Maghiarii sînt tot așa de oropsiți ca și naționalitățile. (?) De aceea să se unească la acțiunea comună (!) pentru înălțarea nevoilor economice. Să nu căutăm la confesiune și naționalitate!... Sîntem cu toții oameni, să servim patriei în comun acord. (Aplauze).

Haydin Imre vorbește contra programului Slovacilor. „Acesta, zice, vor să se unească cu Oehii și să reînființeze imperiul lui Svatopluc.”

A mai vorbit ugronistul conte Wilczek despre industrie și comerț, urgitând reformele de dare. Konsuthistul Vertán Endre a adus în discuție situația Săcuiilor, cerând acțiune în interesul salvării lor. Cere introducerea sistemului de dare progresiv. La sfîrșit deputatul Zboray Miklos a interpelat în chestia „Magyar Ipar és kereskedelmi bank-ului, institut subvenționat de guvern în decurs de 12 ani, care însă nu și-a împlinit rolul de a crea întreprinderi industriale. Ieri a vorbit dep. Rádkay Endre de origine Rutean, cerând măsuri mai intensive pentru salvarea poporului rutean. Rádkay, independist, acuză guvernul, că seduce națiunea și pretinde teritoriu vamal independent. Konsuthistul Nassy Pál a interelat apoi pe Wlassics, că de ce nu eliminază limba germană din școalele primare din Budapesta?

Diplomatic. După-cum anunță o telegramă din Bruxelles, ambasador al monarhiei noastre în Belgia, în locul contelui Khevenhüller va fi denumit baronul Okolicsányi, actualul ambasador din Haga.

Un nou pescuitor.

Dela un membru marcant al partidului nostru național primim următorul articol:
(W) Deputatul cercului Șomouta-mare, dl Dr. Papp Jozsef, și-a marcat prezența în partidul guvernamental prin vorbirea, ce-a rostit-o în ședința de Vineri, în șirul discuției asupra bugetului.

Imprejurarea a voit, ca între vorbirea rostită de Sasul Lindner și între cea a deputatului slovac Fr. Veselovsky, să se iouiască Româniul Dr. Papp Jozsef și între aplauzele govinismului să ceară în numele poporului român măsuri draconice pentru agitatorii „daco-români”, să spună că întreg românismul își mulțumește asistența națiunii maghiare, să ceară acțiunea ruteană și pentru Români și să înfereze pe Români pentru-că nu și trimit copii la școalele de maghiarizare ale statului.

Apoi se ne ierte Măria Sa deputatul Dr. Papp Jozsef să i spunem apăsat, că respingem cu indignare saltimbacile d-sale politice și îi spunem apriat, că ajungerea d-sale în parlament nu-l îndreptățește absolut de loc să vorbea-

scă în numele poporului român, în numele aceluia popor, din sinul căruia d-lui a eșit, de care d-lui nici odată nu s'a interesat și cu ale căruia tradiții d-lui nici odată nu a viețuit.

Pe ce titlu își arogă dl Papp să vorbească în numele poporului român? Activitatea d-sale de până aici n'a fost nici la aparență românească. Familia d-sale nu vorbește nici un cuvînt românesc — deși un fiu al d-sale trage de un gir de ani stipendii de 600 cor. la an, din o fundațiune administrată de consistorul gr-cat. din Blaj. Istoria, tradițiile, aspirațiile și neajunsurile neamului nu le cunoaște, nu le urmărește. Nu poporul românesc, ci grofii Teleky l-au trimis în parlament, ca să țină mandatul cercului Șomouta, până-când un vlăstar de-al Teleky-eșilor va ajunge la majorat.

Așa stînd lucrul, de unde își ia omul acesta curajul să vorbească în chestia românească, să deuteze neadevăruri și să împartă lecții — pentru Români și în numele Românilor?

De unde își ia Măria Sa cutezanța să și facă „trebușoarele personale” pe o chestie, de care el e mai străin decît ori cine altul?

Unde a văzut deputatul Papp — „daco-românism”, când el n'a luat parte la nici o acțiune românească, să i cu-noască intențiile și mijloacele?

Dacă cu toate aceste deputatul Dr. Papp posează pe omul, care cunoaște lucrurile românești — atunci Dr. Papp înșelându-se pe sine înșeală și seduce opinia publică, făcându-se astfel vinovat de crima laesa patriae, spunînd neadevăruri și iute, ca să tulbure pacea cetățenilor, cu scopul ca apoi să se — pescuiască în turbure.

Un astfel de om, ce face din interesele deobște, mărșave mijloace pentru ajungerea favorurilor personale, un astfel de om lucră în contra patriei, lucră în contra binelui comun și prin urmare nu aplause și „perspective rizătoare” — ci huiiduleli și dispreț merită.

Un astfel de om e direct inimișorul patriei, ori-cât de mult ar fi aplaudat de ceata govinștilor, cărora le-a gădălit urechile cu înșirarea cătorva năsdărvanii „politice”.

Departe, ca deputatul Dr. Papp să reprezinte aici cea mai disparentă parte din poporul românesc, departe de-a-i recunoaște îndreptățirea să vorbească și să fie reprezentantul român în parlamentul din Budapesta — dl Dr. Papp în vorbirea sa a fost certat cu adevărul — aproape în fiecare frază.

A spus Dr. Papp, la începutul vorbirii, că „și-a jertfit viața liniștită, ce o avea ca jude — să contribuie și el la

lor de bine, cum sapă gropile celor vrednici, ca să se poată ridica netrebnicii...

Eată deci un complex de motive interesante, cari mă îndeamnă să dedic vre-o două-trei din aceste scrisori memoriei unei personalități distinsă, care posedă multe drepturi la stima și la amintirea noastră. Nu ne poate fi străină această personalitate nici ca scriitor, — căci și-a pus peana în serviciul literaturii despre Români, nici ca om, — căci viața și sfîrșitul lui sînt o comoară de frumuseși etice și totodată un morman de conflicte omenști din cele mai mișcătoare...

Ceea-ce voui scrie, se întemeiază pe o biografie a lui Bergner scrisă după isvoare și documente autentice și apărută anul acesta aici în Lipsea, din peana lui G. W. Gessman în editura lui Richter. Cetitorii, cari nu arare-ori vor rămâne uimiți de momentele tragice cumpănite ce vor vedea în viața acestui idealist nefericit, — pot fi încredințați, că se găsesc în fața adevărului curat. Și contemplînd tragedia unui om, vor putea se observe și să cumpănască — poate — unele din situațiile ce le vor fi întîmpinînd în viață, trapași de asemănarea cu acest cas atât de dramatic...

Ascunso.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Serisori din Lipsea.

— Unui prieten anonim. —

XII.

Rudolf Bergner.

Numele ar trebui să ne fie cunoscut. Este numele unui om, care a iubit mult pe Români și unui scriitor, care ne-a studiat cu simpatie și ne-a descris cu adevăr firea etnică și starea culturală. Este o personalitate care a cucerit prietenia multor oameni de frunte printre Români și la noi și în regatul fraților liberi.

Rudolf Bergner, cunoscut etnograf german, a întreprins îndelungate și serioase călătorii de studii prin Transilvania și prin România și pretutindeni a căutat cu suflet deschis prietenia noastră. Rezultatele studiilor sale se ou prind în mai multe lucrări de valoare, cari îmbogățesc cu vrednicie literatura germană despre poporul românesc. Cele mai de seamă sînt: „Rumänien”, Breslau 1887 „Siebenbürgen”, Leipzig 1884, două scrieri deopotrivă valoroase ca material științific și ca însușiri literare de seamă. A mai scris în afară de ar-

alții domnul Dimitrie Sturdza, actualul prim-ministru român, pe atunci ministrul cultelor și al instrucției publice, i'a fost bun cunoscut și i'a oferit dese și multe prilejuri să poată studia raporturile din regat.

Om trăitor din averea proprie, neangajat nimănui și nici unei întreprinderi, Bergner studia numai de dragul studiului și scria numai de dragul adevărului. El este unul din puținii scriitori străini, care nici nu ne-a hulis din interes meschin, nici nu ne-a lingușit d'n speculă, ci ne-a studiat și ne-a descris așa după-cum ne-a văzut și ne-a judecat el.

Punîndu și averea și timpul și talentele și puterea de muncă în serviciul științei el scruta luni și ani de-arîndul oamenii și stările pe cari le înțelegea. Devotat adevărului și iubirii de oameni, lucrările lui despre noi se pot ceti și utiliza cu încredere și cu folos de cîtă ori-cine, care vrea să cunoască mai de aproape poporul român și stările culturale românești.

Suflet cald, atras de ideale, el se făcea totdeauna, când i-se oferia prilegiu, apărătorul devotat al celor nedreptățiți. Cuvîntul lui s'a pus adeseori în serviciul cauzei naționalităților din Ungaria. Reviste și jurnale ger-

mane au publicat din peana lui articole în contra opresiunii ungurești și în favoarea fraților sei Sași, a Românilor și a Slovacilor. Pe acești din urmă de asemenea i'a studiat și despre ei a scris și volumul — „Eine Fahrt durchs Land der Rastelbinder. Leipzig 1883”.

Cu toate aceste numeroase merite, Rudolf Bergner e puțin cunoscut la noi. E puțin cunoscut ca scriitor și nu-i aproape de loc cunoscută fecunda lui viață și tragicul lui sfîrșit, întemplat la 1899, în Graz, pe când valorosul publicist de abia atîngea vîrsta de 39 de ani.

Este însă o datorie, ca noi să ne interesăm mai deaproape de vrednicul om, care ne-a studiat și ne-a iubit, care și-a dedicat neamului nostru o parte grea a muncii sale de scriitor și o bună parte a simțirilor generoasei sale inimi.

Căutînd a-l cunoaște mai amănunțit personalitatea și viața lui, ne vom găsi în fața unui caracter ideal, cum rar ni-e dat să înfrînim în zilele noastre. Ear' viața lui ni-se va înfrîșa ca o tragedie omenască sguđitoare, — o tragedie cu multe icoane negre din viață și cu porniri omeneghi nefericite, pe cari adese-ori ochi ageri le pot zări și la noi, cum turbură liniștea oameni-

prosperarea patriei. Avem informații sigure însă, că Dr. Papp nu 'și a lăsat tocmai o liniște prea mare, ci s'a apucat de deputație, ca să 'și aducă în 'rînduială' prin vre-o căpătuială, afacerea sa — personală.

D'aici recomandă sa — aflată cu atâta potop de vorbe reclamagii.

Vorbind apoi Dr. Papp despre arondarea cercurilor electorale, zice, că află împărțea lor pentru aceea greșită, că numărul alegătorilor în diferitele cercuri e extrem de disproportionat. Atât a avut de spus românul Dr. Papp Ioșef. Nu 'i-a trecut prin minte — lui care 'cunoaște pe deplin chestia poporului român — să spună ceva despre censul excepțional din Ardeal, nu 'i-a venit în minte să citeze câteva pilde din arondările cercurilor românești, în care majoritatea absolută a alegătorilor români e icoită cu alegătorii maghiari aduși din depărtări de zeci de chilometri să voteze la un loc cu Românii. În locul acestora 'i-a venit în minte deputatul Papp să 'afirme' că și în cazul arondării mai potrivite — Românii nu ar trimite mai mulți deputați români, decât câți au trimis acum și se crede serios Dr. Papp, când spune că dlui, Fessie, Vuja și ceilalți Pahonii sînt deputați poporului român.

Până aici să ajungi cu... îndrăneala!

După spusele mai sus schițate a ajuns Dr. Papp în vorbirea sa la punctul — de forță.

Cu aerul unui bărbat ce cunoaște materia, în care a început — a binevoit a se declara neovăit și deschis în chestia dacoromanismului și a pasivității.

Două lucruri — după dlui — înrudite și aparținătoare uneia și celeilalte — căciuli.

Și apoi ține-te nene.

Încercările daco-române se spulberă de stâncă granitului, ce se înalță falnic din ideea de stat unitar maghiar... și dă-i și dă-i până-ce cu sudori pe frunte ajunge la concluzia că istoria românișmului se împarte în două epoci — înainte de năpasta dela Mohács și după această năpastă.

În lături cu voi istorici români. Papp Ioșef ne învață istorie și asta apoi e istorie. »Dacă nu era poporul maghiar, care s'a icoit în potopul de Slavi — continuă serios Dr. Papp — românișmul întreg azi n'ar mai fi pe suprafața pământului.

Și toate aceste »salturi mortale« le face Dr. Papp »spunând că le-a scos din răsfoirea conștiințioasă și aprofundarea istoriei«. Nu știm ce cunoaște »aprofundate de istorie are Drul Papp Ioșef, dar' atîta știm din isvor sigur, că numai dela alegere înocoi a pus dlui pe cetitii istoriei lui Xenopol — ca să poată fi pregătit pentru vorbirea, ce intenționa să o țină încă în girul discuției asupra adresei la mesagi. Asta a spus-o el însuși. Să vede însă că până acum nu a putut afla »adevărurile« cu care a debutat — d'aceia a fericit parlamentul numai acum cu înaltele-i cunoștințe istorice.

Ori cum ar fi lucrul însă, poporul românesc de sub coroana sfântului Stefan

n'a avut nici odată și nu are dacoromanii de felul celor vâpșiți pe pârte de Dr. Papp. Toți fii rămași credincioși mamei, care 'i-a născut Români — au fost și sînt cetățeni loiali, iubitori de patrie — mai mult ca toți saltimbancii politici — laolaltă. De nu ar fi așa — azi poate nu așa ar sta lucrurile, cum de fapt stau. Poporul românesc nu cunoaște »agitatori«, ci are conducători care nu gravitează în afară, ci ținînd drepturi egale, aici la ei acasă. Aceasta s'ă o știe și Măria — Sa Papp Ioșef și toți cei care 'i-au aplaudat, când a spus că dacoromanismul trebuie estirpat cu măsuri draconice.

Ce privește »aprecierile« Drului Papp asupra pasivității Românilor, simplu trecem la ordinea zilei. Pasivitatea noastră a fost decretată de bărbății aleși ai neamului și să ne ierte Măria — Sa Dr. Papp, că în chestia aceasta nu 'și poate revindea nici un drept de discuție. Aceasta e o chestie de tact intern și dlui e un nemembru estern al partidului național român. Ori ca să fim bine înțeleși o să admitem și Dr. Papp, că trebile interne ale unei case le regulează și conduc stăpânii casei și nici decât tăciunarii, cari atențiază la temelia casei.

Acțiunea economică, ce o cere Dr. Papp Ioșef și pentru Români în felul cum se face pentru Ruteni, ne pare că e ilustrația cea mai sfidioasă în reclama, cu care se recomandă Măria. Sa în binevoitoarea atenție a guvernamentailor. »Și-o fi ochit omul poate și vre-un post gras în această acțiune. Doar și bieți Ruteni, tot din al lor neam dau coadă la toporul omoritor. Pe Rutenii din Marmatia în primul rînd inteligența lor înconștie 'i-a dus la »sapă de lemn«.

Ilustrii noștri parlamentari, cu Dr. Papp în frunte s'ă 'și zdrobiească iluțiile aceste dulci — căci poporul român e mult mai bine încheget economic, decât s'ă 'și s'ă poată infiltra vre-o acțiune în felul celei din mijlocul Rutenilor.

Ne-am oprit mai multor la vorbirea deputatului Dr. Papp, ca acum dela început s'ă 'l prezentăm pe noul deputat în lumina lui adevărată — de altă parte ne îndeletnicim cu nădejdea, că doar 'și între Maghiari s'or mai fi aflînd vre-un om ferit de beția govinismului, care înțelegînd intențiile deputatului Dr. Papp — va atrage atenția celor competenți asupra saltimbanciei sale politice.

Pacea și înțelegerea între popoarele acestei patrii comune, nu »pescuri« în turbure — a la Dr. Papp, nici frase gădiltoare la urechea govinismului o vor înstăpîni.

Drepturi egale, libertate și egalitate în sarcini și în favoruri — eată singura rețetă a bunei înțelegeri a tuturor cetățenilor din această patrie comună.

Jude român suspendat.

Câmpeni, 4 Februarie n. a. c.

Pentru noi Românii, pânea cea mai amară, e pânea ce bietul funcționar ro-

mân o capătă dela stat. Cu greu mare poți astăzi intra în oficiul statului, și dacă totuși ai intrat cu multă greutate vei înainta în rînd cu ceilalți funcționari.

E irrelevant, pentru Maghiari, dacă 'și împlinesți oficiul conștiințios, dacă lucrul cu mult mai mult decât ceilalți colegi, căci în creșterii lor s'a infiltrat de mult ideea de a șicana, persecuta și asupri tot ce e Român.

Bietul funcționar român, ori-cât de devotat, umilit și slugarnic se va arăta față de ei, bunăvoință nu poate aștepta; recompensă nici așa, ci drept răsplătă maltratărilor grozave, cu strămutările, destituirile din oficiu etc.

Casul petrecut la judecătoria din Câmpeni e o dovadă destul de splendidă despre bunăvoință și amicitia, de care sînt asigurați funcționarii români întrași în oficiul statului.

Subjudele Chilba, Român, în ziua de Anul-Nou, după prânz nu s'a dus în oficiu, ci voea să 'și s'ărbazeze aceea zi în cercul familiei. Judele Budovsky a și trimis pe servitorul de cancelarie să-l provoace a se prezenta în oficiu. Atari proceduri trebuie să revoalte sentimentul fiecărui om. Astfel și dl Chilba, dus — așa zicînd cu pandurii — la oficiu, în iritația sa a zis judeului Budovsky »ori căt vor umbla patrioții pe mine tot nu mă vor maghiarisa. Îmi voiu ține și de aci încolo s'ărbătorii«.

A fost destul această frază și delictul e comis, contra statului!

Judele Budovsky și făcî arătare contra dlui Chilba, în care-l prezintă drept un daco-român, care e în stare să alarmeze poporul din Munți, contra statului. Cere ajutorul celor competenți, pentru atentatul s'ăvîrit contra statului.

Săptămîna trecută și soși judele investigator Dr. Borzsovai din Turda și după-ce se constată, că într'adevăr a esprima acele cuvinte, fu suspendat provisor din oficiu și nu ne îndoiim, că nu va întârzia nici definitivă suspendare.

Auzi aci, dl Chilba daco-român! Un om, care în viața lui n'a luat parte la nici o petrecere românească și în nici o societate românească nu l'a văzut nimenea, ci tot cu ei și între ei a fost.

Mult a trebuit să suferă dl Chilba dela ei, până a fost în serviciul lor și dacă acum a riscat frasa, »că nu mă voiu maghiarisa«, e un semn, că cupa suferințelor 'i-s'a umplut și șicanările nu le mai pută suferi.

Casul de față ne înfățișează o icoană fidelă despre modul cum știe statul trata pe funcționarii români ajunși în oficiul seu.

Toate zările maghiare și mai ou seamă »Egyetértés« era plin de injurii jomnice la adresa dlui Chilba și alarmau guvernul pentru salvarea reputațiunii statului.

Pentru Maghiari numai un lucru stă. Ești Maghiar, ori vrei să fii? Și atunci ai dreptul de a face cele mai mari prostii, poți injura cât de drastic pe ceilalți naționalități din patrie și totmai făcînd așa vei fi înaintat cât de repede în oficiu, căci merite ai, apoi încolo poți fi cât de prost, nu are guvernul lipsă

de oameni deștepți, ear' când e vorba să cutezi numai a-'ți aminti națiunea și limba, în care te ai născut, sabia lui Damocle 'și atîrnă de-asupra capului și îndată te nimicește fără considerare de familie și la anii de serviciu prestați.

Asta e tesa patrioților noștri și de asta nu se pot desbăra.

Dar' nu-'i nimica, mergeți numai înainte pe calea apucată și povîrniți e al vostru.

Dorel.

Degenerare la culme.

Tinca, 3 Februarie n.

Azi 'mi-s'a prezentat un învățător din tractul Belului (com. Bihor), ca să mă consulte, ce ținută să dedească față de următoarea provocare:

Stimate domnule!

»Din incidentul revizuirii legii școlare respective a fondului de pensiiune învățătoresc al cărei proiect fiind în ajunul subținerii înaintea parlamentului, în înțelesul, binepriceput al statului învățătoresc mai toate reuniunile din patrie prin memorandum 'și-au înaintat dorințele și gravaminele către guvern spre a fi luate în considerațiune. Măcînd deci din acest punct de vedere învățătorimea din cercul electoral Tinca (!) fără deosebire de confesiune și naționalitate a decretat ținerea unei adunări generale în opidul Tinca, pe ziua de 3 Februarie st. n. pentru compunerea și subscrierea unui asemenea memorandum către dieta țării, la care prin aceasta nesmintit te poțim a participa. După care cu toată stima colegială am rămas Ucurislu la 31/18 Ianuarie 1902. Al Frăției Tale stimător Ioan Budiș m. p. învățător«.

Mai înainte am observat, că e lucru dureros dacă un învățător român nu se știe orienta corect în fața unui atare act, pe cât de stupid pe atât de condamnabil, după aceasta l'am înțeles:

— D-ta ca învățător român din tractul protopopiatului Belului te mai consideri de supus vre-unei jurisdicțiuni politice, vre-unui cerc electoral?

— Eu ca învățător român nu pot recunoaște decât forul național-confesional.

— Deci, dacă vorbești astfel, afii corespunzător nu numai disciplinei morale, fără minții sănătoase de a te viri în neceri noroiuri »fără deosebire de confesiune și naționalitate«?

— Eu așa cuget, că gravaminele noastre sînt a se rezolvi prin forurile noastre proprii.

— Dacă te cugești astfel, mergi și-'ți exprimă disprețul total față de colegii d-tale, cari într'atîta 'și vor fi uitați de ei, încotă să participe la numita »adunare generală«.

Și ce cugești, ce a făcut onorabilul? Alături cu o grămadă de învățători din tractul Belului — a participat și el la adunare și împreună cu toții au subscris memorandum adresat guvernului. Adunarea a avut un caracter hotărît maghiar, după-cum s'a pronunțat și un dascăl ungur, care a deschis »ședința«, zicînd: »Ne-am adunat aici, domnilor colegi — nu ca învățători de stat, catolici, reformați, ori greco-orientali, fără ca învățătorii maghiari (maghiar tanitók), și natural, că în această calitate avem să și deliberăm«. Cei, cari au intonat mai strajnic la »éljen-ur!« în urma acestei enunțțiuni, au fost chiar dascălii români. Ear' la fine onorabilii plini de »gravamine« au înșenat o benchetuială adevărat ungurească, încotă cugetai că sînt niște neguțatori de rimători ear' nu dascăli, — după zisele proprii, — peritori de foame.

Văzînd atîta degenerare, am căutat să aflui cel puțin câteva motive. Astfel am dat de următoarele categorii ale »învățătorilor« adunați:

Cățiva au fost de cei, cari în detrimentul școalelor confesionale fac înșipii pașii pentru înființarea școalelor de stat, va se zică trădători ordinari, a căror ținută deci a fost explicabilă. Alții 'și-au motivat ținuta jălbîndu-se de multe și-oane și nedreptăți ce ar fi să îndure din partea preotului, a protopopului, conștorului, etc. Au mai fost și de o a treia categorie, adică de acei mărginiți de compătimit, cari se simțiau măguliți văzînd, că colegii lor maghiari le dau atîta atențiune, încotă nu se sfiesc de a-'i primi în cercul lor, a delibera alături cu ei și a benchetui cu dîinși împreună.

Cu un cuvînt, degenerare la culme, în fața căreia — ce cugetă conștorul din Orade — oare n'are nimio de făcut? Ori acei membri conștoriali, cari s'au înfrîșit cu cei mai incoarnăți inimi ai românișmului, se bucură din cauza, că deja și învățătorii le urmează deplorablele exemple?

Trist lucru!

D. Lascu.

Revista esternă.

Răsboiul din Africa-de-sud.

Nota adresată de guvernul olandez guvernului englez, oferă bunele oficii ale aceluia, mărgîindu-se însă acțiunea Olandei în a pune în legătură pe mijloitorii celor doi beligeranți.

Guvernul englez ar pute propune delegaților buri din Europa de a merge să ia înțelegere cu șefii buri din Africa-de-sud, și apoi, prevăzîndu cu depline puteri pentru a începe negocierile de pace, să se reîntoarcă în Europa. Dacă aceste propuneri sînt acceptate de guvernul englez, o autorizație de liberă trecere printre liniile engleze trebuie dată delegaților buri și libertatea de a comunica, prin semne convenționale, prin telegraf, pentru a se pute fixa locul de înțalnire ale delegaților cu șefii buri.

Răspunsul Angliei la mijlocirea Olandei menține declarațiunea de mai înainte de a nu accepta intervențiunea vre-unei puteri străine. Delegații buri pot cere autorizația de a se duce în Africa-de-sud, direct dela guvernul englez, care rămîne de a aprecia, dacă este loc de a se acorda o asemenea autorizație. Guvernul englez socotește, însă că mijlocul cel mai eficace pentru a stabili o înțelegere, este de a pune în raport direct pe șefii buri din Africa și lordul Kitchener, care are deja ordine precise de a transmite la Londra imediat ori-ce propunere a șefilor buri, pentru a termina răsboiul. Guvernul însă a hotărît, că negocierile în această privință să se facă în Africa.

Ziarul »Times« zice, că răspunsul Angliei la nota Olandei, în privința încetării răsboiului în Africa-de-sud, era singurul răspuns posibil.

»Standard« scrie, că nici-odată Anglia nu va primi vre-o intervenire, fie ea a ori-cui.

»Morning Post« laudă forma curtenitoare a intervenției Olandei, însă zice că Anglia nu poate să recunoască pe delegații boieri din Europa.

»Daily News« speră, că vor pute să fie și alte tratative.

»Daily Telegraph« și »Daily Mail« atacă cu vioiciune pe Kuyper, primul ministru olandez, zicînd că nu avea dreptul să intervie.

Din Bruxela se depeșează, că cercurile normative bure privesc situația, după publicarea schimbului de note între guvernul olandez și englez, de ne-schimbată. Stejn, Schalk-Burger și ceilalți generali buri nu vor arăta nici o dorință pentru încheierea păcii. Nici reprezentanții Burilor, cari petrec în Europa, nu vor cere dela Anglia salvconduct. Răsboiul se va continua deci.

Deputatul Barry va interpela în camera franceză pe ministrul de esterne, ce atitudine ia guvernul față de pertractările dintre Anglia și Olanda.

Știri mărunte.

O nouă bătaie au mîncat Englezii în India din partea tribului resulat, Vazirii.

Nu mai într-o lună au perdut peste o mie de oameni. Să se noteze, că toate știrile din India sosesc prin telegrafele engleze, ce se va fi petrecînd deci acolo numai ei știu.

Din Madrid se anunță, că e considerată ca iminentă demisia cabinetului Sagasta. Cu toate sforțările sale, n'a isbutit a-'și asigura o majoritate compactă.

»Berliner Tageblatt« află din Sofia, că comitetul bulgaro-macedonean pregătește un manifest către puteri.

După știri sosite din Erzerum, o vie agitație domnește în localitățile din împrejurime locuite de Armeni, în urma unei nouă aparițiuni de bande curde.

Sînt temeri de încăierări.

La

Abonament lunar

pentru

Februarie st. vechiu

invită

Administrația ziarului »TRIBUNA«.

România și Italia.

Ziarul »Osservatore«, din Alexandria (Italia) a publicat de curînd următorul foileton literar despre răposatul mare naționalist V. A. Urechî:

Un alt om mare a murit!

Scurtele notițe pe cari noi le dăm aici despre dînsul erau deja scrise și d'stinate să formeze al treilea foileton literar al meu, pentru ziarul »Osservatore«, când zările din Roma ne-au adus știrea, că marele bărbat al României, sora noastră latină, marele scriitor, bătrînul și credinciosul amic al Italiei, senatorul Urechî, nu mai era în viață!

Omul pe care noi îl numiam în al doilea nostru foileton, vorbind de spaniolul Balaguer cu care-l comparam, Basișo Urechî care dela 1859 până mai dăunazi n'a lucrat decât pentru a face să crească — dacă mai era cu putință — afecțiunea României pentru Roma și Italia, al cărei nobil fiu e acel valoros popor care locuiește pe malurile Dunărei de jos — ne-a părăsit pentru a intra în sinul nemuririi, pe care foarte mult a meritat-o.

Venerabil bătrîn, suflet curat, care în cincizeci de ani de muncă, a cucerit gloria cea mai nepătată, aceea de a face bine poporului său și omenirei. Adio!

Coloana lui Traian din Roma nu te va mai vedea sosind cu Românii tăi, pentru a exprima urările strănepoților devotați ai Romei și pentru a proclama încă odată înaintea lumii întregi originea latină a volnicilor locuitori ai Daciei vechi, însă numele său va străluci de cea mai puternică lumină, în panteonul ideal și prea sfînt al literaturilor române, al istoriei politice, a poporului său, poporul Carmen Sylvei.

Urechîa veni în Italia în 1859 din România sa, ca și Balaguer din Spania sa, fiind amîndoi aproape fanatici pentru rededeșteptarea noastră națională.

Fiind în strînsă amicitie cu Cavour s'a înțeles cu dînsul ca să trimită un mare număr de studenți români să studieze la Turin și în alte universități italiene, cum deasemenea s'a înțeles cu guvernele Franceiei și Spaniei în același scop. El spera cu drept să facă mereu mai strînse raporturile și mai vie afecțiunea între națiunile latine și surori.

Mare amic al lui Guido Baccelli, Urechîa a combinat cu un alt mare latin, contele de Gubernatis, o demonstrație foarte solemnă de frăție, venind la Roma cu un mare număr de alți Români, în 1899, pentru a depune o coroană mărească la picioarele coloanei celui Traian, care a fost adevăratul fondator al celui mic stat care de atîtea ori a servit de barieră contra barbariei Sei-

ției și ai Germaniei mai înainte, ear mai târziu contra hordelor mohamedane.

Nici vîrsta înaintată nu putuse să slăbească ardorele senatorului Urechî. Acum câteva luni încă dînsul scria, propovăduia și lupta pentru sfînta sa cauză.

Noi îl vedem nu mai departe decât în 1900 la Paris, la congresul studenților universităților latine. Acolo ținu dînsul un discurs uimitor, care entuziasma pe toată tinerimea aceea îndrăzneată.

Dintre numeroasele opere istorice, politice și filologice, vom cita numai pe cele două ultime: »Românii la Roma« (1899) și »Legende române« pe cari poate în curînd ni-le va da traduse un valoros oficer din bersaglieri noștri, locotenentul Bosi dela Neapole, și dînsul un mare amic al României, unde anul trecut a ținut niște aplaudate conferințe și în a cărei capitală a avut onoarea de a 'i-se acorda o lungă convorbire de oătră savanta regină Elisabeta.

Și azi, noi, emoționați și cuprinși de venerațiune, trimitem de pe aceste maluri ale Tanarului cel din urmă adio eminentului literat și patriotului român, de care ne lega o mare recunoaștere și o mare afecțiune.

L. Zuccaro,
profesor.

Banca de asigurare „TRANSILVANIA“

—* întemeiată la anul 1868 *

in Sibiu, strada Cisnădiei nr. 5 (edificiile proprii),
asigură în cele mai avantajoase condiții:

contra pericolului de incendiu și exploziune

edificii de ori-ce fel, mărfuri, mobile, vite și produse economice etc.

asupra vieții omului

in toate combinațiile, capitale pentru cazul morții, asigurări de zestre,
de copii, rente, pe viață etc. etc.

Asigurări populare fără cercetare medicală.

Asigurări pe spese de înmormântare cu solvarea imediată a capitalului scadent.

Fonduri de rezervă și de garanție specială:

cu finea anului 1900: **1,303,572 cor. 15 bani.**

Valori asigurate contra incendiului:
72,420,299 coroane.

Capitale asigurate asupra vieții:
9,248,543 coroane.

802 19—30

Dela întemeiere s'au solvit:

Pentru despăgubiri de incendii 3,003.550 cor. pentru capitale asigurate pe viață 2.738.793 cor.

Oferte și ori-ce informațiuni se pot primi dela:

Direcțiune în Sibiu, strada Cisnădiei nr. 5, etagiul I., curtea I.,
preon și dela subagenții din toate comunele mai mari.

Agenturi principale:

in Arad, Brașov, Cașovia, Cluj, Seghedin, Șoproon, Szabadka și Timișoara.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile
comune — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită.
„Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului” a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate
de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile
și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite,
boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate
cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins
bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu
ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adeptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.

**Din
tainele
vieții.**

20 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porte.

Se poate procura dela

**Librăria
W. Krafft.**

Bine apreciată

de întreagă

presa noastră.

Trilby,

Marcă-de-Champagner,

recunoscută

de cea mai bună și cea mai ieftină,

recomandă

Ludwig Fuchs

in Sibiu.

28 4—10

Oculări de struguri

in calitate de usură. 42 sorte pentru
desert și vinuri de soiuri curate lîferez pe
lângă garanția completă

GARD VIU,

sade și semințe de Gledicia
pentru proprietari și comune pe lângă
o plată în rate trianuale.

Un gard provăzut cu spini uriași, care
se desvolă foarte curînd. Un astfel de
gard se formează în 1—2 ani, dînd o
îngrăditură trainică, care e foarte ieftină
și împiedică nu numai intrarea oamenilor,
ci și a celor mai mici animale. La fiecare
comandă se adaugă un prospect cu in-
strucțiunile pentru folosire. 1000 de sade
sînt de ajuns pentru 200 m. Prețul 6 fl.

Sade de nuci
asigură un venit fru-
mos, din care cauză
și sînt răspândite în timpul din urmă în
numeroase gospodării. Catalogul principal
pe hîrtie fină satinată se trimite la
dorință fiecărui. Afară de catalog capătă
ori-cine o carte gratuit și franco, al cărei
cuprins poate fi de mare folos pentru
familie, fie la țară, fie la oraș. Procura-
rea acestui catalog e de interes chiar
și pentru aceia, cari s'au procurat deja
cele de lipsă sau nu mai vreau să-și
procure anul acesta. Adresa:

„Ermelléki első szőlőoltványtelep”

Nagy Gábor,

Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

841 11—20

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de **Teodor V. Păcățian.**

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— fiecare Român,

— luptător pentru

— dreptul național.

Se află de vînzare la:

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia”
soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”

cuprînzînd

unele date dela întemeierea ei până la

31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 coroană, cu porto postal 1 coroană 20 bani.

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani

Se află de vînzare la:

Librăria W. Krafft.

Doi mari Metropoliști ai Românilor

Andrein bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat,
pe hîrtie fină de carton; sînt foarte potrivite
tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip. brev., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tăndală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jocări și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Toia legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Igonat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgăstul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legenda populară din giul Năsedului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bejona Nămcovă, tradusă din limba română de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, culegători de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tărenului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga în trei piefoare. Poveste franțuzească de Eliecarte Tănăsescu, după A. Georrey. Un exemplar 16 bani.
19. Cennopolea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgăst. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vîntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Săpătorărea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoalea. Din fanatisme lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fanatisme lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Nusea-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și penna ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșta. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulcu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșta. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșta. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan. Un exemplar 24 bani.
41. Poșacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșta. Un exemplar 80 bani.
43. Mina Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalina pînărarul. Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare „Căntec bătrănești. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și pester tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„.....foarte 'n toi
Frumoase cît eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot
Cu mintea mea”

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 10.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Aluășiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	1—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoilul	—30
Costan T., Aur, novellă	—40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	—32
Elers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Reprive din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Russu-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simtion T., Pécate Domnești, novellă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și pester tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.